

Przybycie do Krakowa  
Xezki Heleny  
Małżonki Króla A-  
lexan: 1502.

### NOWOŚCI WARSZAWSKIE.

*Komitet Towarzystwa Kred. Ziemińskiego.*  
Powodowany przekonaniem że Członki Towarzystwa Kredytowego, i właściciele listów zastawnych, znając swój interes, najlepiej uczuć potrafią niedogodności jeżeli jakich dostrzegli, lub doświadczyli, przystępując do przejrzenia Instrukcji tymczasowych i Etatów dla Dyrekcji Głównej i Dyrekcji Szczęgółowych przepisanych, wzywa wszystkich interessantów, aby swe uwagi do Bióra Komitetu Towarzystwa wciągu dwóch miesięcy nadesłali. Obywatele mieszkający na Prowincji mogą także uwagi swoje w Dyrekcjach Szczęgółowych, celem przesłania ich Komitetowi składać. — Prezes Komitetu *Jan Godlewski*. — Radca Pióro trzymający *Eugieni Ślubicki*.

W dalszym ciągu, wyszła w Instytucie litograficznym szkolnym, Mappa Województwa Lubelskiego przez Professora *Kolberg* wydana, w tymże formacie i na tęż skalę jak poprzednie wydane mappy Wojew: *Augustowskiego* i *Płockiego* tegoż Autora. Cena exemp: zł: 4, przy ulicy Senatorskiej Nr: 496.

#### A. Dal Trozzo.

Nie wielu mężczyzn, a ledwo kilkanaście kobiet było ciekawych widzieć wczoraj walczącą Panią *Bagolini* z kilku tutejszemi Professorami fechtowania. Zda się że mniejsza sala i godzina niewieczorna, byłyby właściwsze na takowe widowisko.

*Artykuł nadesłany.* — Z niedzielnego Nu-

meru Kurjera Warsza: miałem sposobność do-  
wiedzieć się, iż fabrykanci wyrazów mają teraz  
otwarte pole okazania swojej erudycji w nadaniu  
nazwiska temu, który sztuczne kwiaty robi.  
Moim zdaniem, nie powinien on się właściwie  
nazywać ani *Kwiaciązar*, ani *Kwiaciasta*, ani  
*Kwiatnik* ale idąc za prawdziwie Polskimi i  
bardzo trafnymi nazwiskami, *Dobrodziej*, *Ko-  
łodziej*, radziłbym przybrać mu imię *Kwia-  
todziej*, jako temu który kwiaty działa. — M.

*Artykuł nadesłany.* — W dniu 26 z. m. we  
wsi *Krasocinie* w Obwodzie *Lieleckim* Wojew:  
*Krakowskiem* położonej, pochowano zwłoki  
ś. p. *Andrzeja Dobieckiego*, ś. p. *And: Do-  
bieckiego* Podkomórego *Sandomierskiego* Wnu-  
ka, a ś. p. *Wojciecha Dobieckiego* Podcza-  
szego *Chencińskiego* Syna. Młodzieniec ten  
pełen wielkich nadziei, w kwiecie młodości  
po długiej i ciężkiej chorobie rozstał się z tym  
światem, z żalem Familji, Współobywateli,  
Przyjaciół, Włóscian i Służących, bo umiał  
sobie zasłużyć na powszechną przyjaźń, sza-  
cunek i przychylnność. Czego obecni temu ob-  
chodowi żałobnemu dali dowody, opłakując ie-  
go stratę i z rozczuleniem oddając mu tę osta-  
tnią usługę.

Dziś zimna stopni 10.

### ROZMAITOŚCI.

Dobrze się bawili nasi Ojcowie w Zapusty,  
i tak z 1732 czytamy następujące doniesienie  
z *Kłodnia*. »Jm P. Kasztelan *Trocki* rezydu-  
je tu czyniąc sobie rozrywkę karnawalem i re-



dotami w każdą Niedzielę przy licznej kompanji Jhmciów PP. Senatorów i Urzędników. Wtwa-  
tutejszego w bliskości rezydujących; bywa te-  
dy w Niedzielę solenny bal i kollacja, przy  
illuminaacji tak sali iako i wszystkich aparty-  
mentów, tudzież przy wdzięcznych koncertach  
Nadwornej kapeli i pięknych a bogatych masek,  
gdzie różne Damy i Kawalerowie mające goto-  
we tu stroje przyjeżdżają, i więcej niż po sto  
masków bywa na każdej reducie. Jmć P. Wda  
Brzeski z Jej Mćią swoją i z Jmcią P. Woiewo-  
dzcem Synem, też dopomagają kompanji,  
zochoty trwającej aż do dnia, nazajutrz zaś  
wszystka kompanja po obiedzie zwykła rozień-  
dzać się, które dywertymenta przez cały kar-  
nawał aż do postu trwać mają.

*Wyątek z listu pewnego Francuza 1778  
do Paryża pisanego.* — „Na żądanie Pańskie  
przesyłam poemat *Myszeidy*, będąc pewnym,  
że mimo niedokładności moiego tłumaczenia,  
ujrysz w nim ogień poetyczny jakim tylko ge-  
nusz zapalać się może. Pierwsze to dzieło  
w podobnym rodzaju ukazało się w Polsce, ale  
nie przeto masz być względem niego uprzedzo-  
ny, owszem tem większe godne jest zalety im  
bardziej, bez wzorów, zbliżyło się do doskona-  
łości. Gdyby *Homer* ułożył tylko wojnę  
żab z myszami, mniemam że i miast nie wy-  
pierałyby się o miejsce jego [urodzenia, lecz  
napisawszy *Myszejdę* byłby dotęczył trzecią  
koronę do 2ch innych od wieków mu przy-  
znanych, za *Iliadę* i *Odysseę*. *Mruczysław*  
i *Gryzomir* daleko się nam więcej podobają,  
jak *Psikarpax*, *Meridarpax* i t.p. Poema Pol-  
skie jest daleko szlachetniejsze i bez porówna-  
nia lepiej pisane od *Wiadra porwanego*, za-  
wiera więcej interessu i wesołości, niżeli *Pul-  
pit*, mniej iak *Vertvert* jest ułotne a równie  
przyjemne. Ukazała się więc wreszcie *Kallio-  
pa* przy szabli, w kontuszu i czapce Polskiej.

Kto ją tak gustownie przyodziął zasługuje na  
niepoślednie miejsce w świątyni sławy i w wie-  
niec współobywateli. Jego zaś kraj tem sa-  
mem powinien zwiększyć liczbę oświeconych  
narodów.

*Karól Gustaw* naiechawszy Polskę, z łatwo-  
ścią cały kraj opanował korzystając z zakłóceń  
wewnętrznych. *Jan Kazimierz* do *Szląska*  
chronić się musiał. Jednak widząc naród, u-  
ciski Szweda, który świątyniom nawet nie prze-  
puszczał, począł myśleć o przywróceniu na  
tron prawego Pana. Wojsko naprzód koronne  
porozumiewszy się z Senatorami na granicach Wę-  
gierskich przebywającemi, ubiło kilka rot  
Szwedzkich, od stało od nieprzyjaciela i zbli-  
żyło się pod Warszawę. Po kilkutygodniowym  
oblężeniu dobyło ją przy końcu Kwietnia. O-  
sobliwem rozrządzeniem Nieba ojciec *Jakób* ze  
szkół pobożnych (Piar), iako spowiednik,  
znajdował się między rządzącymi o sposobie  
i o miejscu przypuszczenia ataku. Ten więc  
zrozumiawszy kiedy i zkąd główne wojsko na-  
trzeć miało, zebrawszy *Pacholików* i *Giurów*  
w tym samym ozasie, z drugiej strony, na  
mniej obwarowane, a dobrze sobie znaiome  
miejsce, ich naprowadził. Cała rzesza niezna-  
laziwszy tam straż, z łatwością dostała się na  
wały i wydała okrzyki radości. Wiele z wojska  
to słysząc, pospieszyło na pomoc: »Jdźmy za  
Kaptanem! Powstał ogłós powszechny. Prze-  
byto mur bez trudności, a strwożone straże  
broń złożyły. (Rękopiśm owezesny Łaciński.)

Przy rozpoczęciu Jubileuszu w r. 1625 wśród  
niezliczonych tłumów ludu, znajdowało się  
w Rzymie wielu Polaków, a między nimi Kró-  
lewic *Władysław*, który później panował. Ten  
otrzymał u *Urbanu VIII*, nader przyjazne-  
go Polskę, taką natenczas łaskę, że pozwolił  
mu wziąć w rękę S. *Weroniki* chustkę wyra-  
żającą twarz Zbawiciela. Że zaś nikomu



świętości owej dotykać się niegodzi, kto nie jest kanonikiem przy Kościele S. *Piotra*, zaczem Ojciec S. raczył i tego zaszczytu udzielić *Władysławowi*, iaki przed nim tylko *Karól V.* Cesarz; otrzymał. Wdziawszy na siebie ubiór duchowny przyjął X<sup>te</sup> świętą chustkę, i lud pobożny iako Kanonik z balkonu pobłogosławił.

*Grób Napoleona na wyspie S. Heleny; wyciątek z listu pewnego podróżniacego.* — Ten przedmiot ciekawości wszystkich podróżniacych, leży na wyspie S. Heleny w niewielkiej dolinie zwanej *Sane Valley*. Mały okrągły wzgórek, mający około 100 stóp średnicy, okryty trawnikiem, otoczony jest palisadą; a w samym środku prawie znajduje się grób Napoleona. Grób ten pokryty jest trzema taflami kamiennymi wziętymi z kurytarza w kuchni tegoż samego domu, w którym mieszkał Napoleon, i otoczony wysoką żelazną balustradą. Nie masz tam ani napisu, ni nie coby było do pomnika podobne. Dwie wierzby płaczące osłaniają grobowiec, a zewnątrz zasadzony jest szereg geranji czerwonej. Miejsce to lubił bardzo Napoleon, gdzie po kilka godzin przepędzał rozmawiając pod drzewami z iednym ze swoich dworzan, albo czytając. Tamgo pochowano stosownie do jego życzenia. Niedaleko stamtąd czyste źródło wytryska ze skały, z którego on zawsze piał. Jeden ze służących przychodził tam co dnia i napełniał 2 naczynia srebrne dla swego Pana. Hrabina Bertrand, przed powrotem do europy, zasadziła była wokół grobu kilka niezapominajek i nieśmiertelników, ale słabe te pomniki iej przywiązania, dawno już zniknęły niezostawiając śladu po sobie. Napoleon pochowany był w mundurze paradnym, ze swoiemi butami i kepeuszem wojskowym; ciało zamknięte jest w 3ch trumnach. Wejście do grobowca strzeże krata,

która zazwyczaj stoi zamknięta; a strażnik mieszka w małej chatce drewnianej, zbudowanej po drugiej stronie wzgórka. Nie widać tam żadnego śladu pomieszkania człowieka; żaden odgłos nie przerywa uroczystego miejsc tych milczenia: — (z Dz: War: Nr 18.)

*Mody Paryżkie.* — Nazywają amerykańskie mi cukierki małe mające kształt podługowaty iak groch szablasy, służą one do mleka miodałowego, kawy, herbaty, rumu i t. d. Robią teraz *fortepjany* których mechanika wewnątrz jest z żelaza, i są tylko o iednej strunie do każdego klawisza. — Dawniej iedna wizyta Doktora kosztowała 2, 3, najwięcej 5 fran; teraz moda jest w *Paryżu* dawać piętnaście fr: lub ludora, wiele modnych osób nieśmie zachorować! — Najmodniejsze *Kolje* jest to łańcuszek zamknięty na kłodeczkę, nazywają się galera lub niewola. Płaszczyki są z axamitu fioletowego podszyte atłasem białym i z kołnierzem zielonym. Co raz więcej daią się widzieć płaszcze wkraty z peleryną spadającą aż na biodra. Najmodniejsze surduty są z sukna blade cielistego, czyli mlecznego, podszyte ponsowym grodenaplem, kołnierz okrągły.

*Myśli i Zdania.* — Okoliczności daią nas poznać innym a ieszcze bardziej sobie samym. — Są głupstwa, które zaciągamy równie iak choroby zaraźliwe. — Trafiają się w życiu wypadki z których chcąc się dobrze wywikłać trzeba być nieco głupim. — Zazdrość rodzi się zawsze z miłością, ale nie zawsze z nią umiera. — Fortuna i humor rządzą światem. — Wyniesienie jest tem dla zasługi, czem strój dla pięknych osób. — Przepych pogrzebów, więcej interesuje naszą próżność niżeli pamięć po umarłych. — Starość jest tyranem, który pod karą życia wzbrania nam wszelkich uciech młodości. — Cel podobnież iak człowiek jest szczęśliwy i nieszczęśliwy, bo raz: usiłowania wszy-



stkich ludzi dążą do celu, a drugi raz strze-  
laia do niego.

### S z a r a d a.

*Pierwsze* z 3cim, na rozkaz w najspieszniejszym  
Czasem przybywa nawet bez polecenia. (biegu  
*Pierwszych* z 2gim przyjmują w domu gospody-  
Zbłądzi podróżny gdy wszystko minie (nie  
(Znaczenie resztek Szarady Oszczęp.)

Dotknięta najokropniejszą słabością przy pier-  
wszym pogodu już nieuchronnej a tem boleśniejszej  
oczekiwaniu śmierci, że na tym podole zostawić bym  
była musiała najlepszego męża i przyjaciela, kiedy  
Opatrność zesłała mi wybawcę w osobie V. Millot  
Doktora Medy i Chir. Ciągła i bezinteresowa-  
tego troskliwość, szczęśliwa a połączona z najdokła-  
dniejszą znajomością sztuki operacja współ z W.  
Fijałkowskim Professoremm Akuszerji, najszczególniej-  
szą nieodzowną jego obecność i starania, wyrwały  
mię z rąk najokropniejszej śmierci a męża mego zro-  
spaczy. Za tyle utrudniających starań, za tyle ludz-  
kości i takiej od niego doświadczenia, za te bezinteresow-  
aną a najszczerszą troskliwość, kiedy w żaden spo-  
sób ofiarowanego wynagrodzenia przyjąć niechciał;  
czuję się w najświętszym obowiązku (ile gdy mi  
w inny sposób wywiązać się z wdzięczności można  
nieodzwała) oświadczenia publicznie Temu szano-  
wnemu mężowi najczulszego podziękowania. Za Jego  
ratą i skuteczną pomocą, nie tylko że wybrnęłam  
z najokropniejszej śmierci, ale nadto czuję się teraz  
nierównie zdrowszą i pozbyłam symptomów daw-  
niejszych słabości, i takich od lat kilku doświadczałam.  
Błogosławie przeznaczeniu że mi dało odbyć tę cho-  
robę w Warszawie, co tak nieposobionych i tyle ludz-  
kich posiada ludzi; błogosławie zemną będą bez wąt-  
pienia wszystkie pacjentki a szczególnie położnice,  
które w złych (co niedaj Boże) razach, przyją z za-  
ufaniem Dobroczyńnego Millot.

Magdalena z Fontanów Zaremba.

### DONIESIENIA.

Rejent Powiatu Łęczyckiego.  
Zawiadomienia Szanowną Publiczność że Kancelarja swo-  
ją z Domu Grabowskich, przeniósł do Domu J.P. Woj-  
ciekiewicza w Łęczycy obok Bióra Komisji Obwodu  
stojącego, gdzie właściwie sobie czynności odbywa.

Stanisław Jaworski.

Zusłezioną została Książka w języku niemieckim,

pod tytułem: „Allgemeines Gesetzbuch für die Preuss-  
ischen Staaten, 4om 4.” Można odebrać w Drukarni  
Kurjera Wars:

### Urząd Muncypalny M. S. Warszawy.

Stosownie do przepisów Lombardowi Miasta Stolez  
Warszawy służących, poleca do wiadomości publicznej,  
a mianowicie osób interessowanych. 1) Że Licytacja  
na fanty w rzeczonym Instytucie zastawione, iako  
to: na srebra różnego gatunku i kształtu, sygnety,  
brylanty, perły, zegarki, suknie, bieliznę stołową i  
wszelkiego rodzaju precjoz, których właściciele w o-  
znaczonym czasie wykupić lub prolongować zaniedba-  
li, rozpocznie się w dniu 5 Marca r. b. iż aż do cza-  
su zupełnego onych wyprzedania codziennie od godzi-  
ny 8mej z rana do 1szej z południa w zwykłym Lo-  
kalu Lombardowym w Ratuszu Głównym przy ulicy  
Senatorskiej położonym odbywać się będzie; Życzący  
więc sobie nabyć rzeczonych przedmiotów, zechcą się  
zgłosić w miejscu i czasie wyżej oznaczonym. 2)  
Że termin ostateczny do wykupienia lub prolongowa-  
nia wymienianowanych fantów, pod Licytacją podpada-  
jących, do dnia 25 Lutego r. b. oznaczonym został,  
dla tego więc Interessanci, a mianowicie właściciele  
takowych przed upłynieniem powyższego terminu do  
Kasy Lombardu zgłosić się i fanty wykupić lub pro-  
longować powinni. 3) Że ci wszyscy którzy za-  
niedbawszy dotąd wykupna lub prolongowania fantów  
swoich w czasie przyzwoitym tyle jeszcze na włas-  
ny interes obciążeni będą, że zaniedbiają korzystać  
z czasu wyżej oznaczonego do wykupienia albo za-  
prolongowania zostawionego a mianowicie którzy ta-  
kowego wykupna lub prolongacji przed dniem 25 Lu-  
tego r. b. nie dopełnią sami sobie będą musieli przy-  
pisać winę gdy po upłynieniu tego ostatecznego ter-  
minu pominięto fanty, sprzedane zostaną. 4) Aże-  
by nikt z osób interessowanych niewiadomością o ni-  
niejszym obwieszczeniu wymawiać w czasie nie mógł  
jakowego przez pisma publiczne iotejsze iako  
to: Gazetę Warszaw.; Korrespondenta Monitora i  
Kurjera Warszaw.; tudzież Gazetę Pol. trzykrotnie do  
wiadomości powszechnej podane, niemniej przez wy-  
wieszenie drukowanych egzemplarzy onego w miejscach  
publicznych i obwołanie przy ścianie ogłoszonym zo-  
stanie. — Warszawa d. 18 Stycznia, 1827. Rada  
Stanu Prezydent Wojdza. — Sekr: Józef G. Jachłowski.  
Teatr. Jutro na żądanie Opera Włoszka w M-  
gierze. J.Pani Mainrowa oddając się na kilka wie-  
sęcy ostatni raz wystąpi.